

Piatkový výpadok

Dnes mám v hlave akosi prázdno. Výpadok. Asi som už všetky svoje denníkové myšlienky vystrieľal. Časť mňa, ktorá sa vždy objavila pri hodnotení predošlých dňoch šla pravdepodobne na dovolenku. Dnes to bude asi stručné. Ale možno tuším, prečo tomu tak je. Mám nato svoju teóriu.

Posledných pár dní bolo pre mňa veľmi silných. S určitosťou budú patriť k najsilnejším dňom môjho života. Vírilo sa vo mne neskutočné množstvo emócií. Ako keby niekoľkokrát cezo mňa prešiel hurikán. Počas jedného dňa sa emócie striedali rýchlosťou svetla. Na hodinách s Evženom a s Hankou pocity radosti a motivácie, pri kontaktoch v teréne pocity úspechu, pri spoločných stretnutiach pocity šťastia a úprimnosti, pri písaní denníku zase úľavu a oslobodenie.

Ale teraz sa mi všetky tieto emócie dostali až pod kožu, zvykol som si na ne a prijal za svoje. Už to nie sú také nárazové dávky ako na začiatku. Už zrazu nezažívam pocit, že do mňa narazil kamión plný emócií. Teraz ich všetky cítim priebežne počas celého dňa. Ráno sa zobudíte a ste šťastný, idete do Steelhausu a ste šťastný, cvičíte a ste šťastný, obedujete a ste šťastný, odchádzate domov a ste šťastný, večer idete na spoločné stretnutie a ste šťastný... A ste šťastný až kým zase nezaspíte, pretože sa tešíte čo prinesie zajtrajší deň. Jednoducho sa tešíte z každej chvíle.

Pred spaním často rozmýšľam, čo nás zajtra bude asi čakať. Aká situácia, koho stretneme, čo si pre nás Evžen s Hankou prichystajú, kam pôjdeme, atď. Napadajú ma skvelé možnosti a vždy sa pri nich usmejem. A na druhý deň zistíte, že nič z toho sa nestane. Že ste boli úplne vedľa. Pretože ten deň si pre vás pripravil ešte krajšie zážitky, ako ste čakali. Lietate po ulici a s úsmevom naháňate ľudí. Zasmejete sa spolu s ostatnými, keď Pavel niečo povie a stojí to zato. Dáte si spoločné pivo za odmenu. Idete spolu do kina. A mohol by som pokračovať až do bezvedomia.

Tak to je moja teória na okno, ktoré som dostal pri písaní dnešného denníku. Že som sa dostal do takej pohody, kedy môj mozog vypol a užíva si to so mnou. Necháva sa viesť na vlne radosti a pokoja. Už

nerieši staré spomienky, pocity, myšlienky. Počas prvých dní zavádzal nový spôsob myslenia do môjho systému. No teraz ho už zaviedol a konečne ma nechal užívať si každú chvíľu v mojom dni.

A dnešný citát nám do redakcie zaslala naša čitateľka Lidka. Veľmi sa nám páčil. Ďakujeme ti.

„Už jen žít deset minut denně v souladu se svým snem představuje velký pokrok.“

Paulo Coelho